Dosarul nr. 4-1905/2025 4-25111237-12-4-05082025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

20 ianuarie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tudor Stambol
Grefier Cătălina Rașcovschi
Cu participarea:
Avocatului Marina Frecauțan
În lipsa:
Contravenientei Alexandra Chihai
Agentului constatator Ian Feldman
Victimei Elena Sîrbu

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională de acuzare a contravenientei:

Chihai Alexandra**,** născută la *****, IDNP *****, domiciliată *****, -

de comiterea contravenției prevăzute de art. 71[1] Cod contravențional, -

c o n s t a t ă:

La data de 31.07.2025 agentul constatator Ian Feldman din cadrul Consiliului pentru egalitate, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. CPE01 000009 în privința lui Chihai Alexandra în baza art. 71[1] Cod contravențional, pe faptul că, la data de 12.07.2024, în mun. Chișinău, Sîrbu Elena, persoană de etnie romă și directoarea executivă a AO „Platforma Femeilor Rome ROMNI" a identificat într-un anunț public un spațiu pentru închiriere, în calitate de oficiu necesar pentru desfășurarea activității asociației situat pe str. Tudor Vladimirescu 3, mun. Chișinău. Deoarece se afla în apropiere colaboratoarea sa care nu este de etnie romă, a vizitat locația și a convenit cu Alexandra Chihai semnarea contractului de locațiune la o dată ulterioară după revenirea

din concediu. Chihai Alexandra s-a arătat mulțumită de a da în chirie spațiu pentru activități intelectuale și a consimțit depozitarea anticipată a unor bunuri în imobilul vizat până la semnarea contractului contra achitării unei arvune, a trimis și cheile de la imobil. La data de 12.07.2024 la prima vizită a sa la imobil, imediat după concediu Alexandra Chihai a invitat un instalator și avea în mașină accesorii sanitare pentru completarea facilităților sanitare a oficiului care lipseau, atunci a întâlnit-o pentru prima dată pe Elena Sîrbu. La vederea lui Sîrbu Elena, Chihai Alexandra a acționat în sensul refuzului de a oferi spre chirie imobilul. La data de 25.04.2025 Consiliul a emis decizia pe cauza nr. 207/24, prin care a stabilit că faptele reprezintă discriminare directă pe criteriu de origine etnică în accesul la închirierea unui imobil. Consiliul a notat că anume etnia romă a lui Elena Sîrbu a servit criteriul care a determinat refuzul lui Alexandra Chihai de oferire în chirie a imobilului, or, până la cunoașterea etniei lui Elena Sîrbu, darea în locațiune a fost acceptată.

În ședința de judecată agentul constatator Ian Feldman nu s-a prezentat, fiind citat legal fapt confirmat prin avizul poștal de recepție a citației anexat la materialele cauzei, nu a solicitat amânarea examinării cauzei și nu a comunicat instanței motivele neprezentării, considerente din care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată victima Sîrbu Elena nu s-a prezentat, fiind citată legal fapt confirmat prin avizul poștal de recepție a citației anexat la materialele cauzei, nu a solicitat amânarea examinării cauzei și nu a comunicat instanței motivele neprezentării, considerente din care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

În ședința de judecată contravenienta Chihai Alexandra nu s-a prezentat, însă drepturile și interesele acesteia în cadrul ședinței de judecată sunt apărate și reprezentate de avocatul Marina Frecauțan.

Avocatul Marina Frecauțan a menționat că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. 443 Cod contravențional. Învinuirea ce se aduce lui Chihai Alexandra este una contradictorie și chiar ilegal înaintată, or, dânsa nu este subiect al contravenției, deoarece conform extrasului din Registrul de Stat al Bunurilor Imobile, se atestă că, proprietar al bunului imobil care se pretinde că, urma a fi dat în locațiune lui Sîrbu Elena, și anume suprafața ne locativă din mun. Chișinău, str. Tudor Vladimirescu 3, numărul cadastral *****. Chihai Alexandra a fost împuternicită prin procură de a reprezenta interesele proprietarului Pelin Iuri, și în momentul când a văzut dezordinea și toate încălcările pe care le-a admis Sîrbu Elena, cu un grup de persoane, ce au ocupat ilegal încăperea, au făcut murdărie, au deteriorat mobilierul și au tulburat ordinea și liniștea publicii. Chihai Alexandra a acționat în baza procurii în interesele proprietarului oficiului amplasat pe str. Tudor Vladimirescu nr. 3, mun. Chișinău, conform căreia a fost împuternicită cu mai multe drepturi, inclusiv dreptul de a transmite în locațiune imobilul dat, persoanelor terțe. La data de 02.07.2024, către Chihai Alexandra s-a adresat Bîtcă Olga cu solicitarea de a-i transmite în locațiune oficiul amplasat pe str. Tudor Vladimirescu nr. 3, mun. Chișinău, dar nu a avut loc încheierea contractului din motivul plecării lui Chihai Alexandra peste hotarele Republicii Moldova. Tot în aceeași zi Bîtcă Olga a rugat-o pe Chihai Alexandra să îi

transmită un set de chei dânsei, personal pentru a păstra temporar lucrurile ei personale, pînă la revenirea lui Chihai Alexandra în țară, ea menționând că, nu va folosi imobilul pînă la încheierea contractului de locațiune, a spațiului locativ. La revenirea în țară prezentându-se la oficiul nominalizat, Chihai Alexandra a depistat că, în imobilul dat se desfășurau diferite activități, se aflau aproximativ 7-8 persoane, deși condiția de bază pentru încheierea contractului de locațiune a fost ca să nu activeze mai mult de 3 persoane în acest imobil, la fel imobilul era plin cu diferite obiecte pînă la refuz, inclusiv mobilier (cutii, genți, scaune etc). Cu referire la faptele invocate în învinuire ține să reitereze că, acestea nu corespund realității și constituie învinuiri nejustificate, insinuări nemotivate, și interpretare extensivă a stării de fapt ce a avut loc, astfel că, procesul-verbal cu privire la contravenție este pasibil anulării integrale. În timp ce Chihai Alexandra se afla peste hotarele Republicii Moldova, a fost telefonată de către proprietarul spațiului ne locativ, care a menționat că, în imobilul dat se adună diferite persoane ce fac gălăgie, fumează, aruncă sticle de bere lângă geamuri, sub balcoanele vecinilor, și tulbură ordinea și liniștea publică. Nu a avut loc absolut nici-o discriminare pe criteriu de etnie, manifestat prin pretinsul refuz din partea lui Chihai Alexandra în calitate de reprezentant în baza procurii de a încheia contractul de locațiune cu Sîrbu Elena, dar după ce au fost stabilite mai multe lucruri inadmisibile, proprietarul imobilului Perlin Iuri a menționat că, retrage împuternicirile acordate prin procură, și renunță la încheierea contractului de locațiune cu persoanele care intenționau să recepționeze în locațiune bunul imobil, din motivul consumului abuziv de alcool a vizitatorilor, și afară sub geamurile vecinilor au aruncat ambalaje de la băuturi alcoolice, au admis tulburarea liniștii și a ordinii publice, astfel fiind atestată o abordare precontractuală iresponsabilă față de locator, lipsă de respect față de vecini și ordinea publică. La fel Sîrbu Elena alături de alte persoane au lăsat dezastru în blocul sanitar, au încheiat un contract de prestare a serviciilor internet cu compania „Arax”, fiind trase firele de conexiune, și modemul, cu spargerea geamului din termopan, și cu atât mai mult după plecarea benevolă a lui Sîrbu Elena și a altor persoane, compania „Arax” a înaintat față de proprietarul imobilului, pretenția de achitare a sumei de 6000 lei pentru serviciile internet, conectare, penalități, și materiale utilizate la conectare. Din spusele colaboratorilor companiei „Arax”, Sîrbu Elena anterior a mai încheiat contracte de prestare a serviciilor internet în mai multe locații din mun. Chișinău, și la fiecare bun închiriat anterior a lăsat datorii, adică, aceasta acționa cu rea-credință și folosirea abuzivă a drepturilor sale. Mai mult ca atît, deși Sîrbu Elena s-a plâns pe pretinsa discriminare pe criteriu de etnie, acest fapt nu corespunde realității, dar refuzul de încheiere a contractului a venit de la proprietar anume urmare a acțiunilor ilicite și inadmisibile ale lui Sîrbu Elena și altor persoane în număr mare, or, persoana împuternicită Chihai Alexandra a explicat că, nu dânsa decide asupra dării în locațiune uneia sau altei persoane a bunului imobil, dar proprietarul este persoana care acceptă/refuză darea în locațiune, respectiv, având în vedere comportamentul inadecvat, încălcarea gravă, inadmisibilă și arogantă a ordinii publice, atitudinea neglijentă, inadecvată și cu deteriorări a bunurilor din imobilul ce urma să fie dat în locațiune, comportamentul inadecvat față de vecini, lipsa de responsabilitate, acești factori au generat decizia proprietarului imobilului de refuz în

încheierea contractului de locațiune, și nemijlocit retragerea împuternicirilor lui Chihai Alexandra de a încheia careva acte de dispoziție cu privire la bunul imobil în litigiu. De asemenea, după plecarea lui Sîrbu Elena și a persoanelor din anturajul acesteia (circa 7-8 persoane), la imobilul în cauză au fost acumulate datorii pentru serviciile locativ comunale și anume aprovizionare cu apă, energie electrică etc.

Instanţa de judecată, studiind în cumul totalitatea probelor, cercetând materialele cauzei, constată vinovăția lui Chihai Alexandra de comiterea contravenției prevăzute de art. 71[1] Cod contravențional.

În ședința de judecată s-a constatat că, la data de 31.07.2025 agentul constatator Ian Feldman din cadrul Consiliului pentru egalitate, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. CPE01 000009 în privința lui Chihai Alexandra în baza art. 71[1] Cod contravențional, pe faptul că, la data de 12.07.2024, în mun. Chișinău, Sîrbu Elena, persoană de etnie romă și directoarea executivă a AO „Platforma Femeilor Rome ROMNI" a identificat într-un anunț public un spațiu pentru închiriere, în calitate de oficiu necesar pentru desfășurarea activității asociației situat pe str. Tudor Vladimirescu 3, mun. Chișinău. Deoarece se afla în apropiere colaboratoarea sa care nu este de etnie romă, a vizitat locația și a convenit cu Alexandra Chihai semnarea contractului de locațiune la o dată ulterioară după revenirea din concediu. Chihai Alexandra s-a arătat mulțumită de a da în chirie spațiu pentru activități intelectuale și a consimțit depozitarea anticipată a unor bunuri în imobilul vizat până la semnarea contractului contra achitării unei arvune, a trimis și cheile de la imobil. La data de 12.07.2024 la prima vizită a sa la imobil, imediat după concediu Alexandra Chihai a invitat un instalator și avea în mașină accesorii sanitare pentru completarea facilităților sanitare a oficiului care lipseau, atunci a întâlnit-o pentru prima dată pe Elena Sîrbu. La vederea lui Sîrbu Elena, Chihai Alexandra a acționat în sensul refuzului de a oferi spre chirie imobilul. La data de 25.04.2025 Consiliul a emis decizia pe cauza nr. 207/24, prin care a stabilit că faptele reprezintă discriminare directă pe criteriu de origine etnică în accesul la închirierea unui imobil. Consiliul a notat că anume etnia romă a lui Elena Sîrbu a servit criteriul care a determinat refuzul lui Alexandra Chihai de oferire în chirie a imobilului, or, până la cunoașterea etniei lui Elena Sîrbu, darea în locațiune a fost acceptată.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Potrivit art. 8 alin. (1) Cod contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Alin. (2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

Conform art. 10 Cod contravenţional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare*

a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravenţional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Conform prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, *la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenționale, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Conform prevederilor art. 71^1 Cod contravențional, *orice deosebire, excludere, restricţie sau preferinţă, bazată pe criteriu de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie sau convingeri, sex, vîrstă, dizabilitate, opinie, apartenenţă politică sau pe orice alt criteriu, manifestată în domeniul accesului persoanelor la serviciile oferite de autorităţile publice, la cele de asistenţă medicală, reabilitare medicală şi la alte servicii de sănătate, la serviciile de protecţie socială, bancare şi financiare, de transport, culturale şi de agrement, de vînzare sau de închiriere de bunuri mobile sau imobile, precum şi la alte servicii şi bunuri disponibile publicului, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 60 la 84 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 210 de unităţi convenţionale aplicată persoanei cu funcţie de răspundere, cu amendă de la 210 la 270 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.*

În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie

2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rînd organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

La fel, instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putîndu-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franţa*, hotărîrea din 7 septembrie 1999), în raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie. La fel, instanţa reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. CPE01 000009 din 31.07.2025, întocmit în privința lui Chihai Alexandra.

În ceea ce privește starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod Contravenţional se reține că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravențional precum:

- copia scrisorilor de informare (f. d. 14-22);
- copia avizului poștal de recepție (f. d. 23-24);
- copia citației expediată în adresa lui Elena Sîrbu pentru data de 31.07.2025 ora 13:30 min (f. d. 25);
- copia informației cu privire la drepturile și obligațiile victimei (f. d. 26);
- copia scrisorilor de expediere (f. d. 27-28);
- copia citației expediate în adresa lui Chihai Alexandra pentru data de 31.07.2025 ora 13:30 min. (f. d. 29);
- copia informației cu privire la drepturile contravenientului (f. d. 30);
- copia scrisorii de expediere (f. d. 31);
- copia citației expediate în adresa lui Chihai Alexandra pentru data de 31.07.2025 ora 13:30 min. (f. d. 32);
- copia informației cu privire la drepturile contravenientului (f. d. 33);
- copia citației expediată în adresa lui Elena Sîrbu pentru data de 31.07.2025 ora 13:30 min (f. d. 34);
- copia informației cu privire la drepturile și obligațiile victimei (f. d. 35);
- copia deciziei Consiliului pentru egalitate nr. 207/24 din 25.04.2025 potrivit căreia în concluzie Consiliul a reținut următoarele: Din materialele dosarului, Consiliul reține că

urmează să se pronunțe asupra existenței faptei de discriminare directă pe criteriul de origine etnică în acces la închirierea unui imobil. Consiliul reamintește că atât legislația națională (art. 15 alin. (1) și art. 19 din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității), cât și practica Curții Europene a Drepturilor Omului (printre multe altele, a se vedea cauza D. H. și alții contra Republicii Cehe par. 82- 84, par. 177, cauza Chassagnou și alții contra Franței par. 91-92, cauza Timishev contra Rusiei par. 57) prevăd o regulă specială referitor la sarcina probei în litigiile privind discriminarea, și anume: sarcina probei trece la reclamat atunci când petiționarul/petiționara prezintă dovezi din care se poate prezuma că a existat un tratament discriminatoriu. Pentru a institui prezumția discriminării directe, faptele invocate trebuie să caracterizeze cumulativ următoarele elemente: a) existența unui tratament mai puțin favorabil (excludere, deosebire, restricție etc.) în exercitarea unui drept recunoscut de lege; b) aplicat în comparație cu altă persoană/grup de persoane; c) cu care petiționarul/a se află în situație similară sau comparabilă; d) în baza unui criteriu protejat. Consiliul stabilește că prezumția discriminării directe pe criteriu de origine etnică a fost instituită. Consiliul reține că tratamentul mai puțin favorabil s-a manifestat prin refuzul de a oferi spațiu în chirie petiționarei, în situația în care, până la cunoașterea etniei acesteia de către reclamată, darea în locațiune a fost acceptată. Consiliul reține că petiționara se compară cu colega sa, căreia, nefiind de etnie romă, i-a fost agreată darea în locațiune a aceluiași imobil de către reclamată. Conform art. 15 alin. (1) din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalități, sarcina de a proba că faptele în cauză nu constituie discriminare revine persoanei despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie. Consiliul urmează să aprecieze legătura de cauzalitate dintre tratamentul mai puțin favorabil reclamat și criteriul protejat invocat, precum și existența justificării obiective și rezonabile a acestui tratament. Reclamata susține că pentru darea în locațiune a oficiului amplasat pe str. Tudor Vladimirescu nr. 3, mun. Chișinău acționează în baza procurii în interesele proprietarului, care ar fi refuzat să îi fie dezvăluită identitatea. Reclamata declară că, la 02.07.2024, Olga Bîtcă i-a solicitat închirierea imobilului, iar părțile au convenit să semneze contractul după întoarcerea reclamatei din concediu. La rugămintea Olgăi Bîtcă, i-a transmis acesteia un set de chei și a permis depozitarea unor bunuri, primind suma de 3900 MDL cu titlu de garanție pentru chei și lacăte. Reclamata susține că, la revenirea din concediu, a constatat că în imobil își desfășurau activitatea 7-8 persoane, deși se convenise că vor activa maximum 3. De asemenea, imobilul era aglomerat cu obiecte și mobilier, iar vizitatorii ar fi aruncat gunoi și ar fi perturbat ordinea publică. Aceste circumstanțe ar fi determinat proprietarul să retragă procura și să refuze închirierea imobilului. Consiliul, analizând în contradictoriu pozițiile verbale și scrise ale părților, constată următoarele. Reclamata susține că acționa în baza unei procuri în interesul proprietarului imobilului situat pe str. Tudor Vladimirescu nr. 3, mun. Chișinău, iar refuzul de a încheia contractul de locațiune cu petiționara ar fi fost determinat exclusiv de decizia acestuia. Cu toate acestea, reclamata a refuzat să prezinte copia procurii, invocând motive de confidențialitate și protecția datelor cu caracter personal. Consiliul reține că, potrivit art. 15 alin. (3) din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, neprezentarea nejustificată a informațiilor solicitate de Consiliu este sancționabilă

conform legislației în vigoare și este interpretată în defavoarea persoanei care nu prezintă datele solicitate. În speță, refuzul reclamatei de a pune la dispoziția Consiliului a copiei procurii, deși esențială pentru verificarea afirmației că acționa în numele proprietarului, atrage aplicarea prevederilor legale menționate. Consiliul apreciază critic argumentul privind invocarea protecției datelor cu caracter personal, considerând că acesta nu este justificat în contextul dat. Conform art. 5 alin. (5) lit. d) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prelucrarea datelor este permisă, fără consimțământul subiectului datelor cu caracter personal, atunci când aceasta este necesară pentru executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică. în cazul de față, solicitarea Consiliului are un temei legal clar, derivat din atribuțiile sale conferite de lege, iar scopul urmărit — verificarea reală a existenței și conținutului procurii — este proporțional, adecvat și necesar pentru soluționarea plângerii. Mai mult, în cadrul audierilor, Consiliul a constat o contradicție între alegațiile petiționarei, martorilor Olga Bătcă și Maria Rotari față de cele ale reclamatei cu referire la proprietarul imobilului. Consiliul, de asemenea, reține că în cadrul audierilor, reclamata și soțul ei au făcut declarații contradictorii cu referire la faptul că proprietarul imobilului i-ar fi apelat telefonic în perioada aflării lor în concediu pentru a-i informa despre perturbarea ordinii publice în preajma imobilului, acesta fiind unul dintre argumentele justificative invocate de către reclamată ale refuzului locațiunii. La fel, Consiliul constată că, la data de 02.07.2024, reclamata s-a prezentat, cu scopul oferirii în locațiune, dnei Olga Bîtcă, angajată a AO „Platforma Femeilor Rome ROMNI” (persoană care nu este de etnie romă) spațiu care se dădea în chirie pe str. Tudor Vladimirescu nr. 3, mun. Chișinău. Consiliul mai constată că, în urma confirmării luării în chirie a oficiului de către dna Olga Bîtca și în baza unui acord verbal, reclamata a consimțit depozitarea unor bunuri în imobilul vizat, a transmis cheile de la imobil și a primit suma de 3900 MDL de la dna Olga Bîtcă, având înțelegerea că la întoarcerea sa din concediu, se va avansa cu referire la darea în locațiune a spațiului din str. Tudor Vladimirescu nr. 3, mun. Chișinău. Consiliul, raportând aceste constatări la argumentele reclamatei precum că suma de 3900 MDL ar fi reprezentat garanție pentru chei, lacăte și depozitarea unor bunuri personale ale dnei Bîtcă, observă că scopul vădit și declarat de către reclamată la momentul plasării anunțului de dare în chirie la care a reacționat petiționara și la momentul intrării în raport cu dna Olga Bîtcă, a fost darea în locațiune a imobilului vizat, această intenție fiind confirmată și de înțelegerea comună de a avansa în darea în locațiune, după reîntoarcerea sa din concediu, cu considerarea faptului că arvuna constituie un mijloc de garantare a executării obligațiilor. Astfel, Consiliul concluzionează că preluarea sumei de 3900 MDL de către reclamată ca fiind conexă intenției sale de dare în locațiune a imobilului și nu ca și cost/garanție pentru depozitarea temporară, cu titlu gratuit, a unor bunuri ale dnei Olga Bîtcă. Complimentar, Consiliul reține că în cadrul audierilor, reclamata a menționat că la momentul acordului verbal cu dna Bîtcă, imobilul vizat nu era dotat complet cu facilități sanitare, iar la prima vizită a sa la imobil, imediat după concediu, dumneaei a invitat un instalator și avea în mașină accesoriile sanitare pentru completarea facilității sanitare a oficiului. Prin urmare, Consiliul ajunge la concluzia că și după revenirea din concediu, acționând în vederea

pregătirii imobilului pentru exploatare, reclamata și-a păstrat intenția vădită de dare în locațiune a imobilului dnei Olga Bîtcă. Consiliul reține că la momentul întâlnirii cu petiționara, persoană de etnie romă, care exercită funcția de conducere a AO „Platforma Femeilor Rome ROMNI", reclamata a acționat în sensul refuzului de a oferi spre chirie imobilul vizat, fapt ce a generat o situație conflictuală, cu confruntări verbale și acuzații reciproce, soldată cu evacuarea imobilului de către angajații asociației. Consiliul atestă că reclamata nu a prezentat probe care ar confirma că în incinta oficiului s- a produs constant zgomot excesiv, motiv invocat drept justificare pentru refuzul de a încheia contractul de locațiune, deși, potrivit art. 15 alin. (1) din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, sarcina de a proba că faptele în cauză nu constituie discriminare revine persoanei despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie. Cu referire la pretinsele acțiuni de perturbare a ordinii publice și de aruncare a deșeurilor în preajma imobilului, Consiliul constată că reclamata, de asemenea, nu a prezentat probe în susținerea acestor afirmații, alegațiile sale rămânând a fi declarative. În baza tuturor aspectelor examinate, Consiliul ajunge la concluzia că anumite etnia romă a petiționarei a servit criteriu care a determinat refuzul reclamatei de oferire în locațiune a imobilului din str. Tudor Vladimirescu nr. 3, mun. Chișinău (f. d. 36-44);

- copia avizului poștal de recepție (f. d. 45);
- copia scrisorii de expediere (f. d. 46);
- copia avizului poștal de recepție (f. d. 47);
- copia scrisorii de expediere (f. d. 48);
- copia indicației (f. d. 49);
- copia scrisorii de informare (f. d. 50);
- copia declarației privind preîntâmpinarea de răspundere penală pentru darea de declarații intenționat false întocmită pe numele lui Olga Bîtcă (f. d. 51);
- copia scrisorii de informare (f. d. 52);
- copia indicațiilor (f. d. 53);
- copia declarației de consimțământ privind preluarea datelor cu caracter personal (f. d. 54);
- copia indicației (f. d. 55);
- copia scrisorilor de expediere prin intermediul poștei electronice (f. d. 56-59);
- copia raportului Consiliului pentru egalitate din 03.02.2025 pe cauza nr. 207/24 (f. d. 60-64);
- copia scrisorilor de expediere prin intermediul poștei electronice (f. d. 65);
- copia scrisorii de informare (f. d. 66, 67);
- copia notei telefonice (f. d. 68);
- copia avizului poștal de recepție (f. d. 69);
- copia citației expediate în adresa lui Chihai Alexandra pentru data de 14.02.2025 ora 13:00 (f. d. 70);
- copia indicație (f. d. 71);
- copia răspunsului pe marginea solicitării nr. 03/2330 din 11.12.2024 la plângerea depusă de către Sîrbu Elena (f. d. 72-73);
- planșe fotografice (f. d. 74-76);

- copia plic și aviz (f. d. 77-79);
- copia demersului Consiliului pentru egalitate (f. d. 80);
- copia scrisorii de informare (f. d. 81-86);
- copia avizului poștal de recepție (f. d. 87);
- copia scrisorii de informare (f. d. 88);
- copia indicației (f. d. 89);
- copia răspunsului pe marginea solicitării nr. 207/24 la plângerea depusă de către Sîrbu Elena (f. d. 90-91);
- copia plic și aviz (f. d. 92-94);
- copia scrisorii de informare (f. d. 95);
- copia notei telefonice (f. d. 96);
- copia scrisorii de informare (f. d. 97);
- copia indicației (f. d. 98);
- copia scrisorii de informare (f. d. 99);
- copia solicitării privind prezentarea informației (f. d. 100);
- copia scrisorii de expediere (f. d. 101);
- copia scrisorii Consiliului pentru egalitate expediată în adresa victimei Sîrbu Elena (f. d. 102);
- copia scrisorii de expediere (f. d. 103);
- copia notei informative (f. d. 104-105);
- copia indicației (f. d. 106);
- copia scrisorii de expediere (f. d. 107);
- copia plângerii înaintate de Sîrbu Elena către Consiliul de egalitate (f. d. 108-120);
- copia buletinului de identitate eliberat pe numele lui Sîrbu Elena (f. d. 121-122);
- copia indicației (f. d. 123);
- copia scrisorii de expediere (f. d. 124-126).

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional. Astfel, acestea în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, la data de 12.07.2024, în mun. Chișinău, Sîrbu Elena, persoană de etnie romă și directoarea executivă a AO „Platforma Femeilor Rome ROMNI” a identificat într-un anunț public un spațiu pentru închiriere, în calitate de oficiu necesar pentru desfășurarea activității asociației situat pe str. Tudor Vladimirescu 3, mun. Chișinău. Deoarece se afla în apropiere colaboratoarea sa care nu este de etnie romă, a vizitat locația și a convenit cu Alexandra Chihai semnarea contractului de locațiune la o dată ulterioară după revenirea din concediu. Chihai Alexandra s-a arătat mulțumită de a da în chirie spațiu pentru activități intelectuale și a consimțit depozitarea anticipată a unor bunuri în imobilul vizat până la semnarea contractului contra achitării unei arvune, a trimis și cheile de la imobil. La data de 12.07.2024 la prima vizită a sa la imobil, imediat

după concediu Alexandra Chihai a invitat un instalator și avea în mașină accesorii sanitare pentru completarea facilităților sanitare a oficiului care lipseau, atunci a întâlnit-o pentru prima dată pe Elena Sîrbu. La vederea lui Sîrbu Elena, Chihai Alexandra a acționat în sensul refuzului de a oferi spre chirie imobilul. La data de 25.04.2025 Consiliul a emis decizia pe cauza nr. 207/24, prin care a stabilit că faptele reprezintă discriminare directă pe criteriu de origine etnică în accesul la închirierea unui imobil. Consiliul a notat că anume etnia romă a lui Elena Sîrbu a servit criteriul care a determinat refuzul lui Alexandra Chihai de oferire în chirie a imobilului, or, până la cunoașterea etniei lui Elena Sîrbu, darea în locațiune a fost acceptată.

Potrivit raportului deciziei Consiliului pentru egalitate nr. 207/24 din 25.04.2025, în cadrul examinării plângerii înaintate de victima Sîrbu Elena au fost audiați în calitate de martori Olga Bîtcă, Maria Rotari și Mihail Chihai.

Instanța de judecată nu poate reține declarațiile martorului Mihail Chihai, or, acesta este în relație de rudenie cu Chihai Alexandra fiind în relație de căsătorie. Însă instanța de judecată relevă declarațiile martorului Olga Bîtcă care a comunicat că, „*la sosirea reclamatei la oficiu după revenirea din concediu, în fața acestuia se aflau două persoane de etnie romă. Reclamata a intrat indignată în birou, a refuzat să se salute cu petiționara, deşi aceasta a abordat-o într-un mod diplomatic şi prietenos, întinzând mâna pentru salut. Reclamata a întors însă spatele. Reclamata a manifestat o atitudine diferită în comunicarea cu ea față de cea avută cu petiționara, menționând în repetate rânduri că a convenit asupra închirierii contractului de locațiune cu Olga Bîtcă şi nu cu petiționara. Reclamata a afirmat că ar fi fost indusă în eroare, deoarece nu cunoștea natura exactă a activității ce urma să se desfășoare în spațiu și că este inacceptabil să închirieze oficiul unor persoane precum petiționara... aceste aspecte au generat un comportament agresiv din partea reclamatei, manifestări de intimidare și umilire a petiționarei. De asemenea, reclamata a ridicat obiecții cu privire la prezența mai multor persoane în oficiu și la depozitarea mobilierului.*” La fel martorul Rotari Maria a declarat că, „*reclamata a refuzat să răspundă la salutul politicos al petiționarei și a reacționat ca și cum aceasta ar fi transformat oficiul într-un loc nepotrivit. Expresia feței reclamatei transmitea nemulțumire. Reclamata s-a opus închirierii spațiului unei organizații cu un număr mare de angajați și care lucrează direct cu beneficiari, considerând că acest lucru ar putea genera zgomot deranjant pentru vecinii în etate și a avut pretenții față de cantitatea mobilierului dislocat în oficiu*”.

Potrivit art. 1, 2 și 5 din Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, *Prin expresia „discriminare rasială” urmează a se înțelege: „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință întemeiată pe rasă, culoare, ascendență sau origine națională sau etnică, care are ca scop sau efect de a distruge sau compromite recunoașterea, folosința sau exercitarea, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în domeniile politic, economic, social și cultural sau în oricare alt domeniu al vieții publice; statele părți se angajează să interzică și să elimine discriminarea rasială sub toate formele și să garanteze dreptul fiecăruia la egalitate în fața legii fără deosebire de rasă, culoare,*

origine națională sau etnică, în folosința drepturilor următoare: lit. (e) drepturi economice, sociale și culturale.

Conform art. 4 alin. (1) – (3) al Convenției cadru pentru protecția minorităților naționale nr. 94/1995, *Părțile se angajează să garanteze fiecărei persoane aparținând unei minorități naționale dreptul la egalitate în fața legii și la egala protecție a legii. în această privință, orice discriminare bazată pe apartenența la o minoritate națională este interzisă; Părțile se angajează să adopte, dacă este cazul, măsuri adecvate pentru a promova, în toate domeniile vieții economice, sociale, politice și culturale, egalitatea deplină și efectivă între persoanele aparținând unei minorități naționale și cele aparținând majorității. Ele vor ține seama în mod corespunzător, în această privință, de condițiile specifice în care se află persoanele aparținând minorităților naționale; Măsurile adoptate în conformitate cu paragraful 2) nu vor fi considerate acte de discriminare; art. 22 Nici o dispoziție din prezenta Convenție cadru nu va fi interpretată ca limitând sau aducând atingere drepturilor omului și libertăților fundamentale, care pot fi recunoscute în conformitate cu legile oricărei Părți.*

Potrivit art. 2 din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, *discriminare directă - tratare a unei persoane în baza oricăruia dintre criteriile protejate, reale sau presupuse, în manieră mai puțin favorabilă decât tratarea altei persoane într-o situație comparabilă, în afară de cazul în care aceasta se justifică în mod obiectiv și rezonabil, printr-un scop legitim și dacă mijloacele de atingere a acelui scop sunt proporționale, adecvate și necesare.*

Cu referire la afirmația părții apărării precum că, a refuzat încheierea contractului de locațiune a spațiului din motiv că imobilul era aglomerat pînă la refuz cu diverse obiecte, în incinta oficiului se aflau 7-8 persoane care încălcau ordinea publică, însă la materialele cauzei nu a prezentat careva probe, foto, video, declarații ale martorilor care ar confirma cele declarate.

Referitor la afirmația părții apărării precum că a înaintat cerere de amânare a ședinței de întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție dar agentul constatator a ignorat, instanța de judecată relevă faptul că, la materialele cauzei a fost anexată copia scrisorii de informare expediată prin intermediul poștei electronice în adresa lui Chihai Alexandra prin care a fost informată că, solicitarea nu a fost însoțită de acte confirmative care să ateste împuternicirile unui avocat de a îi asigura apărarea în prezenta cauză, și nu a fost reținut existența unui temei obiectiv pentru amânarea ședinței (f. d. 14).

Sub acest aspect, instanța conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Astfel, din materialele cauzei contravenționale, cercetate în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond s-a constatat că, Chihai Alexandra a săvârșit contravenția prevăzute de art. 71^1 Cod contravențional și anume, *Orice deosebire, excludere, restricţie sau preferinţă, bazată pe criteriu de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie sau convingeri, sex, vîrstă, dizabilitate, opinie, apartenenţă politică sau pe orice alt criteriu,*

manifestată în domeniul accesului persoanelor la serviciile oferite de autorităţile publice, la cele de asistenţă medicală, reabilitare medicală şi la alte servicii de sănătate, la serviciile de protecţie socială, bancare şi financiare, de transport, culturale şi de agrement, de vînzare sau de închiriere de bunuri mobile sau imobile, precum şi la alte servicii şi bunuri disponibile publicului, dacă fapta nu constituie infracţiune.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Astfel, Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional, sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanţa constată că, procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancţiunea nulităţii absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

În aceeași ordine de idei, instanța specifică că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție din 31.07.2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, instanţa nu a

stabilit că, datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obţinute prin ilegalităţi, metodele sau încălcările enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravenţional. Astfel, probele apreciate fiecare în parte şi în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

Cu referire la afirmația părții apărării precum că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost respectate prevederile art. 443 Cod contravențional, instanța de judecată menționează că potrivit jurisprudenței CEDO în cauza *Maslova şi Nalbandov contra Rusiei*, Curtea a reiterat importanța soluționării unei cauze în fond, astfel ca instanța națională să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei acuzate de comiterea unui delict, în vederea stabilirii adevărului obiectiv, restabilirii ordinii de drept, ocrotirii şi asigurării drepturilor nu numai a acuzatului, dar şi a victimelor infracțiunii. În termeni clari CEDO a reiterat că nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare – exclusiv probele obținute cu încălcarea art. 2 CEDO, adică prin aplicarea torturii. În restul cazurilor, instanțele urmează să dea apreciere probelor obținute cu încălcări procedurale, fiind posibilă uşurarea pedepsei ca recompensă pentru drepturile încălcate (cum este art. 385 alin. (4) din Codul de Procedură Penală).

Astfel, CEDO în jurisprudența sa a reiterat că formalitățile procedurale nu trebuie să predomine asupra fondului cauzei/adevărului obiectiv.

Conform art. 251 Cod procedură penală, „*(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. (2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea şi actul declarat nul. (3) În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanţa de judecată dispune, atunci când este necesar şi dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispoziţiilor legale.*”

Spre deosebire de reglementările din Codul contravențional, în Codul de procedură penală legislatorul a decis să diferențieze nulitatea absolută de cea relativă. Astfel, potrivit articolului 251 din Codul de procedură penală, se sancționează cu nulitate absolută actul procedural încheiat cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competența *rationae materie* sau *ratione personae*, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia şi la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului ori a traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii. În toate celelalte cazuri de încălcare a normelor procesuale penale, nulitatea actului procedural poate fi invocată numai în cazul în care s-a comis o încălcare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

Astfel, scopul de bază a oricărui proces judiciar este aflarea adevărului şi justa soluționare a cauzei, iar încălcarea prevederilor procedurale în procesul de acumulare a probelor poate servi temei pentru uşurarea pedepsei.

Instanța de judecată reține că prin Hotărârea Nr. 32 din 29 noiembrie 2018 Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că sistemul de sancționare al statului trebuie

să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar (HCC nr. 28 din 22 noiembrie 2018, § 65). În concluzie, Curtea observă că articolul 445 și textul „și 445" din articolul 461 din Codul contravențional împiedică autoritățile să-și respecte obligațiile procedurale pozitive și sunt contrare articolelor 24 și 28 din Constituție. Astfel, constatarea neconstituționalității prevederilor contestate nu împiedică Parlamentul să diferențieze cazurile de nulitate absolută și de nulitate relativă a procesului-verbal cu privire la contravenție. Totuși, până la introducerea acestor amendamente legislative, judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată.

Prin urmare, se impune a fi menționat că, instanţa nu a determinat circumstanţele prevăzute în art. 441 al Codul contravenţional, care ar înlătură procesul contravenţional.

Potrivit art. 8 Cod contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Conform prevederilor art. 458 Cod contravențional, *la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanța de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei atrase la răspundere contravențională; existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; precum şi alte aspecte importante pentru soluționarea cazului.*

În conformitate cu prevederile art. 26 lit. d) Cod contravenţional, *înlăturarea răspunderii contravenţionale pentru fapta ce conţine elementele constitutive ale contravenţiei are loc în cazul prescripţiei răspunderii contravenţionale*, iar conform art. 30 alin. (1) Cod contravenţional (redacția normei la momentul comiterii faptei), *prescripţia înlătură răspunderea contravenţională. (2) Termenul de prescripţie a răspunderii contravenţionale fiind de 18 luni*.

Instanța reiterează că, procesul contravențional în privința lui Chihai Alexandra, conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. CPE01 000009 a fost întocmit la 31.07.2025 fapta fiind săvârșită la data de 12.07.2024 și în conformitate cu prevederile alin. (2) art. 30 Cod contravențional, termenul de prescripție pe cazul dat urmează a fi calculat de la data menționată.

În aşa fel, cu referire la cele Chihai Alexandra şi până la data examinării cauzei contravenționale s-a scurs o perioadă de timp mai mare de 18 luni, instanța de judecată v-a înceta procesul contravențional în legătură cu survenirea prescripției răspunderii

contravenționale, or, prescripția înlătură răspunderea contravențională pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției.

În conformitate cu art. art. 30, 71[1], 460, 462, 463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Chihai Alexandra*,** născută la **, IDNP *****, domiciliată *****, se recunoaște vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 71[1] Cod Contravențional.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui ***Chihai Alexandra*** în baza art. 71[1] Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Hotărârea cu drept de recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Tudor Stambol**